

Дамян Дамянов

Когато те измислих се
уплаших...

Когато те измислих се уплаших!
Творение от поетичен дим,
създание от слабостта ми страшна,
дошло мен – силния да победи!
Когато те измислих, цял изтръпнах:
не съм – жена родена от жена,
решила с обич свята и престъпна
да ме превърне цял в развалина!
Когато те измислих се побърках:
като вандал със крясък зъл и див,
ти влезе в мен, обра ме като църква.
Но твоята кражба аз благослових.
Да, свята да си, обич огнекрила!
Грабежът ти бе страшен, но свещен
мъжът е в най-голямата си сила
когато е от слабост победен.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8683>]